

мента Охридскій. Отечеството на Богомилътъ бѣше Македонія и Тракія, дѣто съ време още имаше колонія Павликенска. А основателътъ на тѣзи ересь бѣше *Попъ Богомилъ*, и за когото Козма пресвитеръ казва: « *a по истинѣ Богу немилъ* ».

Попъ Богомилъ живѣ во времето на царъ Петра (927—968). Той турнѣ яка основа на сектата, видоизмѣненіе на павликенската ересь, и станѣ водачъ на първитѣ българскы еретицы. Развиваньето и распространеньето на основаната отъ него ересь той остави на своитѣ избранны ученицы: *Михаилъ*, *Тодоръ*, *Добре*, *Стефанъ*, *Василь* и *Петръ*; тѣ единъ слѣдъ другъ бѣхъ достойны водачи на сектата, и са отличихъ съ сжщата ревность и вліяніе като учителя си.

Новопоевената ересь са распространи твърдѣ бързо, както въ самата България, тѣй и въ съседнитѣ страны, а слѣдъ половинѣ вѣкъ, тя достигнѣ и до най-далечнитѣ страны на западъ. На сѣкѣдѣ едни и сжщы обстоятелства способствувахъ за распространението на тѣзи ересь.

Еретическата проповѣдь въ Тракія са усили съцѣла колонія отъ проповѣдници Павликены. Византійскій И-ръ Іоанъ Цимисхій, като покори България (972 г.) и като не вѣрваше, че тя ще бѣде мирна, насели на границытѣ ѝ, около Пловдивъ, както и самыя Пловдивъ, съ много Павликены, които бѣше земъ роботъ въ Сирія. По тѣзи страны тѣ притѣснявахъ православнитѣ и пѣргаво распространявахъ своето лжеученіе. Кѣмъ тѣхната пропаганда са присѣдини и Богомилската ересь, и оттотазъ градътъ Пловдивъ станѣ сжща столица на разны безбожности (31).

(30) Трѣба да забѣлѣжимъ, че сегашнитѣ Павликены въ Пловдивъ и вредъ, дѣто са намѣрватъ изъ отечест-